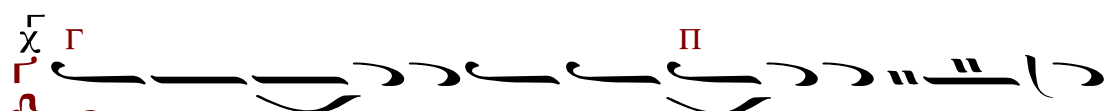
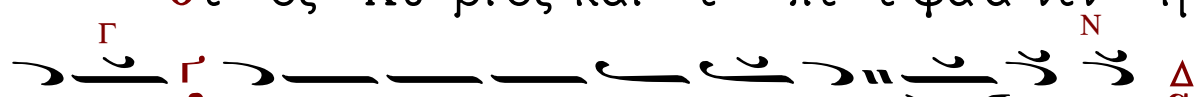


27-01

† Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

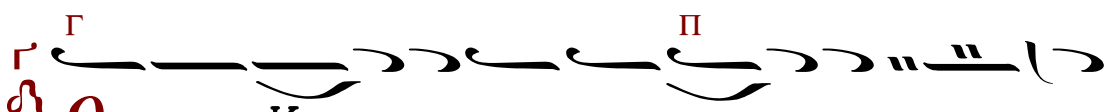
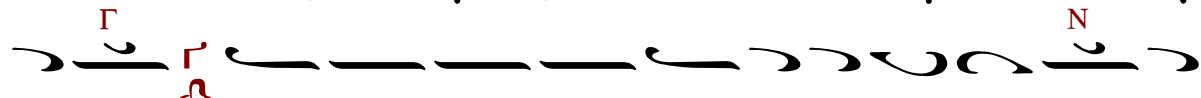
Ἦχος λϛ Γα


 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η

 η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

 εν ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.


 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η

 η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

 ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

^Γ_Α **Η** του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος
^Δ₉ εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε
 φω τι ι σεν ^Γ_Α α φι λαρ γυ ρι ας τω κο
 σμω θη σαυ ρους εν α πε θε το ^Δ₉ το υ ψος
 η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει
 ξεν ^Γ_Α αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο στο με ^Δ₉ πρε σβευ ε τω Λο γω
 Χρι στω τω Θε ω ^Δ₉ σω θη ναι τας ψυ υ χας η
 η μων ^Γ_Α
^Γ_Α **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι
 ω Πνευ μα τι **Τὸ ὡς ἄνω.** ^Γ_Α

^Γ ^Χ ^Γ ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^{ΣΤ} ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω
 και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
^Γ ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^{ΣΤ} ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω
 Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
 και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε
 ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και
 ε ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος μη πα ρι δης ους
 ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ζον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ζαι την
 τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου
 σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
 μων λα ον απε γνω σμε ε νο ο ο ον

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξιώσον.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Λσπόρως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη, τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεορρῆμον, ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησία, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδὼν ἢ εὐλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος. Ἐλέησον Ἀγνή, ὅτι ὑπερῆράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω, ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα ψήφω τῆς Χριστοῦ, ποιμένης ἀξίως γεγονώς, Ἀξιάγαστε ποιμήν, οἷά περ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνη τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθείς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ἣ τέθνηκας, ἀλλ' ἐπανῆλθες πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, *ὁ β' χορός* πάλιν μένει Παρθένος.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑψου.

Ὑψος^Γτος^λ

^Γχ⁶λ^B Εκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
 πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου ^{Δίς} ⁶λ^λ
⁶λ^B Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ι
 ε σε σθε α πε ζη ραμ με νοι ^{Δίς} ⁶λ^λ
^Γχ⁶λ^B Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι
 ω Πνευ μα τι ⁶λ^λ
^Γχ⁶λ^M ^B Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται ⁶λ^λ

^M ^B
 τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ
 φι ως
^χ ^M ^B
⁶ ^λ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην
^M ^B
⁶ ^λ **Ἁ** γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

^χ ^N
⁶ ^λ **Τ**ο στο ο μα μου λα λη η σει σο
 φι αν ^Δ **Ἄ** και η με λε ε ε τη ^Δ **Ἄ** της καρ δι ι
 ας μου συ νε σιν **Δίς**

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη,
ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην.

Τὸ τρίτον.

Ὁ στο μα μου λα λη η σει σο φι
ι ι αν και η με ε λε ε τη της καρ δι
ι ας μου συ νεσι ι ι ι ι ν

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

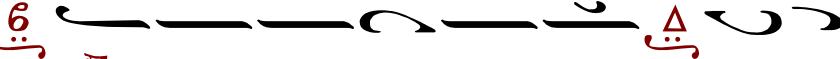
Ὁ Χορός: ^{χ̣ N} γ  ^γ 
Κυ ρι ε ε λε η σον

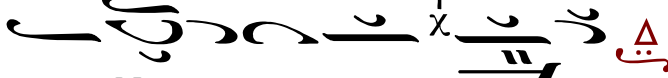
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: 
Ἀ μη ην

^{χ̣ Δ}  ³ 
Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον. 
Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

 ^{χ̣} 
τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

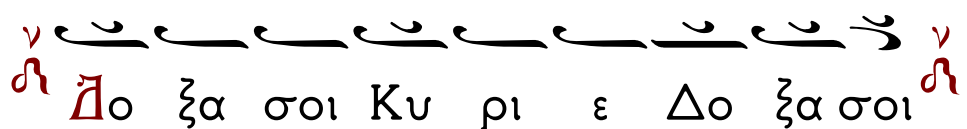
^{χ̣ N} γ  ^γ 
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 ^{χ̣} 
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρῶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: 
Και τω Πνευματισου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: 
Δοξα σοι Κυριε Δοξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

ᾠχος Δι

^πχ^Δ
 Δι
 υε Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και
 Υι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα
 3
 τι

Δ
 Γη με ρον σκι ρ τω ω ω σι ι ι ν ε ε
 εν πνε ευ μα α α τι Αρ χι ε ρε ε ε εων
 M
 Δ
 δη η μοι συν η μιν τι ι ι ι μων τε
 ε ε σ σου την μνη η μη η ην Ι ι ι ι
 ε ε ρα α αρ χα Χρυ σο ο στο με
 Γ
 Δ
 Γ
 Ο ο σι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Γ
 Δ
 ε ε φω ω ω στη η η ηρ της Εκ κλη

Ι Ψ Γ Γ Ψ Ψ

Δ

σι ι ι ι ας

χ

Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

Δ

των αι ω νων Α μην

Δ

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη των ε

Δ

μων εγ κλη μα των

Εἵτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος λ π Πά

χ π

Π

Ε

λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

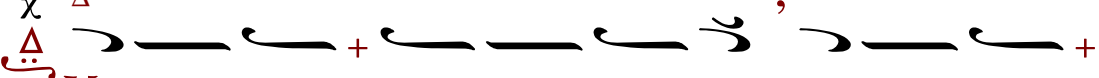
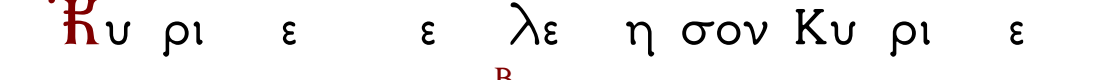
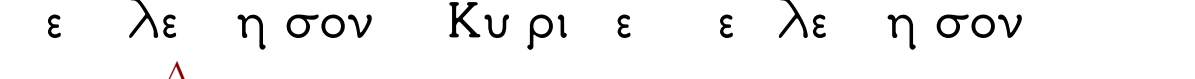
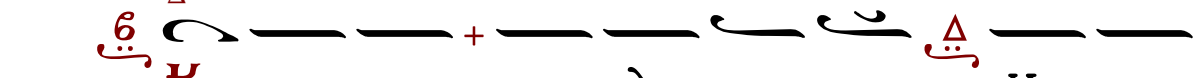
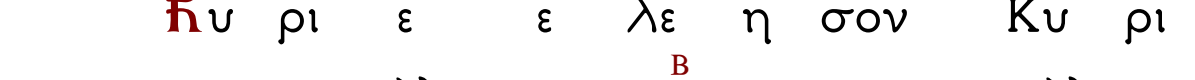
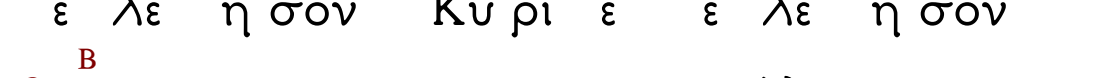
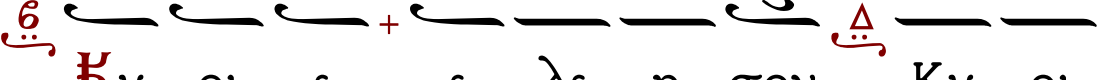
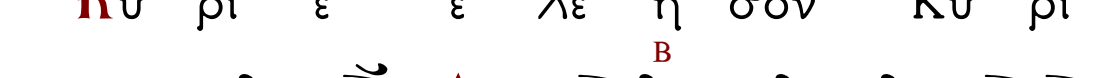
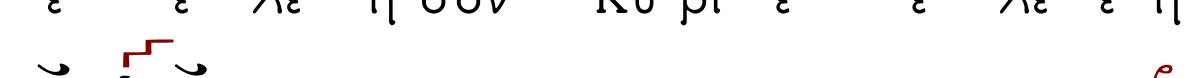
πλη θος των οικ τοι ρμων σου ε ζα λει ψον

π

το α νο ο μη μα α α μου

α α α α αλ πι γ ζ χ ρ υ σο ο φ ω νο
 ος α α α νε ε δει ει ει χ θ ης χ ρ υ σο ρ ρ η
 η μο ο ο ν Χ ρ υ σο ο στο ο ο ο με χ ρ υ
 σου ρ γ ω ν τ ας κα ρ δι α ας των πι ι στ ω ν τοις
 χ ρ υ σε πο νοις σου ου ου δι δ α αγ μα α α α
 σι προ φ η τι κ ως γ α α αρ ε ε ζ η
 η η λ θ εν ο φ θ ο ο γ γ ος των δο γ μα τ ω ν
 σου ου ο σι ε πα α α α τερ και κο
 ο ο σ μου πα αν το ο ο ο ο ο ο ο
 ο ος τα πε ρ α τα α ε φω ω ω τι ι ι ι
 σε ε ε ε εν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

^χ ^Δ
^Δ  ⁺  ⁺
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ^Δ  ^B  ⁺  ^Δ (δίς)
ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
^Δ  ⁺  ^Δ  ⁺  ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ⁺  ^Δ  ^B  ⁺  ^Δ
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
^B  ⁺  ^Δ  ⁺  ^Δ
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ⁺  ^Δ  ^B ⁺ ^Δ
ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε ε η
 ^Δ
σο ο ο ν

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. (Δὶς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγή, χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, Ἄδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις, χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε πανάμωμε, Δαυϊτικὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε
Θεόνυμφε, χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἄνωτέρα
φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, χαῖρε πύρινε
θρόνε, χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε
Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε
ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ῥάβδου, τῆς
Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς
καὶ βαθέως· ὥς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν
Χριστὸν σὺ ἐξήνηθης.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἧτις σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱερὰν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολήν, ἣν πρόην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινῆς, καὶ στῦλος καὶ ἐδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου, ἐν ᾧ ὠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὥσπερ λίθους σοφὲ Ἱεράρχα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνή ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'.

Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπруνον, ταῖς ἰκεσίαις σου νοῦν· ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας δεσμοῖς φυσικοῖς, αὖθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἄφθονα τὰ σελαγήματα.

Δόξα...

Χρυσορρήμονι γλώττη, τῶν διδαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἱαμάτων αὐγὰς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, καὶ διπλοῦς πέφηνεν, ἐκ τῆς Ἀγνῆς προελθὼν, σάρκα προσλαβόμενος· ἦν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ πιστῶς δοξάζομεν θεῖε Χρυσόστομε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχυρότατον ὄπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα, χαῖρε κραταιὰ προστασία, χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν· χαῖρε τεῖχος τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε τοῦ κόσμου χαρά.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στερρόν ἔρεισμα· χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν, χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδεισον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε, χαῖρε φωτὸς ὄχημα, χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη, χαῖρε περίδοξε, καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνή Δέσποινα,
χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ
γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἀπάντων, χαῖρε
γῆ, ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει τῶν λόγων σου· διὸ σε κατ' ἀξίαν τιμᾷ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὥς περ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἄτμοι τῶν καμάτων σου, δι' ὧν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῇ προσομιλήσας μακροᾷ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἀμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύω σε, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύω θελήσεσι, καὶ δύω ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώπτουσα· Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταλάζων ῥεῖθρα θαυμάτων καὶ ποταμούς, προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Δόξα...

Ὁ χρυσορρόας Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε, συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γεώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἦν Ἄγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθών, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλόργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης Μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον· ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες, Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Κοντάκιον.

Ἦχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Η λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτὸς με ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὐθυνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με, ὅπως ὕμνῳ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ
Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρὸς καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνῳ,
Ἄλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη, λέγεις.
Ἄπνουν ἑβδομάτη κόμισαν δέμας εἰκάδι
χρυσοῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ
Βασίλισσα, ἣ ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ
Αἰγύπτιος εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὡς ὥριμός τις σῖτος ἐκ γήρωσ Πέτρε,
Οἶνον ταμείῳ συγκομίζει τῷ τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβάσιαι τῆς Ὑπαπαντῆς

ἤχος ᾠγὰ Γα

Ὡδή α'. $\overline{\chi}^{\Gamma}$
 η Χερσοναβυσσο το κον πεδον η

λ ι ο ς ε π ε π ο λ ευ σ ε π ο τ ε ω σ ει τ ει χ ο ς


 γαρ ε πα γη ^Πε κα τε ε ρω θεν υ δωρ

^Κ
 —————
 λα ω πε ζ ο π ο ν τ ο πο ρ ο υ ο υ ν τ ι και ^Π θ ε α ρ ε


 στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι

ω⁺ εν δο^N ζω^Γς γαρ δε ε^Γ δο^Π ο^Π ζα^Γσται^η

Ωδή γ'. 
Το στε ρε ω μα των ε πι σοι

Εκ κλησιανην εκτησω χορός α' κ' τω



Ὡδὴ δ'. ^Μ ^Γ
 ἡ κα α λυ ψεν ου ρα νους η
 α ρε τη σου Χρι στε της κι βω του γαρ
 προ ελ θων του α γι α σμα τος σου της α α
^Π φθο ρου Μη τρος ^π εν τω να ω της δο ξης
^Κ σου ^κ ω φθη ης ως βρε φος ^Π α γκα λο φο ο ρου με
^Ν ^π ενος και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης
^Γ αι νε ε σε ως
 Ὡδὴ ε'. ^Ν ^Γ
 Ὡς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι
 κως ^κ εν θρο νω ε πηρ με νω Θε ον ^κ υπ
 Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο ρου με ε νον ^Π ^π ω τα α
^Κ ^κ λας ε βο α ε γω προ γαρ ει δον σω μα

Π
 του με νον Θε ον ^κπρω ^γτος α α νε σπε ρου ^χκαι
 ει ρη η νης δε σπο ο ζον τα ^γη
 Ὡδὴ στ'. ^πΓ ^πβο η σε ε ε σοι ^πι δω ων
 ο πρε ε ε σβυς ^πτοις ο φθα λμοι οis το σω ω τη
 ρι ι ον ^γο λα οis ε πε στη ^χεκ Θε ου Χρι
 στε συ υ Θε ος μου ^γη
 Ὡδὴ ζ'. ^γΓ ^χε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^χ
 Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας ^πκαι Παρ θε νω α
 κη ρα τω ε νοι κη σαν τα ^πΘε ον Λο ο γον
 υ μνου ου μεν ^πευ σε βως με ε λω δου ου ουν τες
^Δπ ^γευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε ρων η

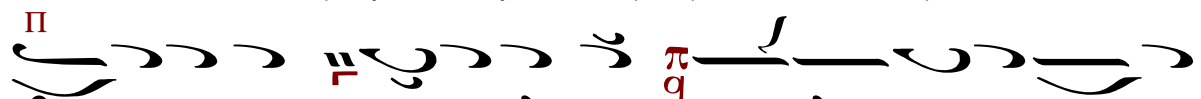

Γ
η
 μων

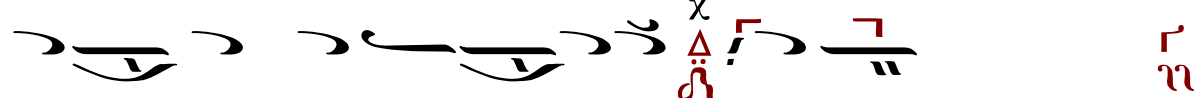
 Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
Π

 νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον

 Ὡς δὲ ἡ'. Ἀ στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν
Π

 τες οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α

 νι αι τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες
Π

 θει ον υμνο ον ε με ελ πον ευ λο γει τε παν τα

 τα ερ γα τον Κυ ριον και υ πε ρυ ψου ου ται

 εις παν τας τους αι ω ω να α α ας
Γ
η

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα εἰς ἤχον γ'.

Ἦχος Γα

Στίχος: α'

Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το
πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω ω τη
η ρι ι μου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε με γα λυ υ νο μεν

Στίχος β'

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^κι δου
 γαρ α πο του νυν ^κμα κα ρι ου σι με πα α
 σαι ^παι γε ε νε αι αι
^πτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^κκαι εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φειμ ^κτην α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου ου σαν ^κτην ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο μεν

Στίχος γ' ^κΟ τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος ^κκαι α γι ον
 το ο νο μα αυ του ^κκαι το ε λε ος αυ

^κιμ ^χκαι ^γεν ^πδο ^κζο ^πτε ^κραν ^κα ^κσυγ ^κκρι ^κτως
 των ^κΣε ^κρα ^κφειμ ^κτην ^κα ^κδι ^κα ^κφ^κθο ^κρως ^κΘε ^κον
 Λο ^κο ^κγον ^κτε ^κκου ^κουσ ^καν ^κτην ^κον ^κτως ^κΘε ^κο ^κτο ^κκον
 ,
 σε ^κμε ^κγα ^κλυ ^κυ ^κνο ^κμεν

Σπ^κχος ^κε' ^κΚα ^κθει ^κλε ^κδυ ^κνα ^κστας ^κα ^κπο

^κθρονων ^κκαι ^κυ ^κψω ^κσε ^κτα ^κπει ^κνους ^κπει ^κνων ^κτας
 ε ^κνε ^κπλη ^κσεν ^κα ^κα ^κγα ^κθων ^κκαι ^κπλου ^κτου ^κουν
 τας ^κε ^κζα ^κπε ^κστει ^κλε ^κκε ^κνους

^κτην ^κΤι ^κμι ^κω ^κτε ^κραν ^κτων ^κΧε ^κρου ^κβι

^κιμ ^κκαι ^κεν ^κδο ^κζο ^κτε ^κραν ^κα ^κσυγ ^κκρι ^κτως
 των ^κΣε ^κρα ^κφειμ ^κτην ^κα ^κδι ^κα ^κφ^κθο ^κρως ^κΘε ^κον

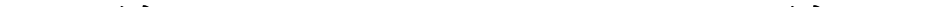


 Λογον τεκουουσαν την ον τως Θεο τοκον

σε μεγαλυ υνομεν

Στήχος στ' $\begin{matrix} \chi \\ \Gamma \\ \eta \end{matrix}$ $\overline{\text{Α}}$ _ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα


 Θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η



ως αι ω ω νος π ρ

π_q^N 
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

ιμ και εν δο ξο τε ραν

των Σεραφίμ ^Γ την α δι α φθόρως Θεον

Λο ο γον τεκου ουσαν την ον τως Θε ο το κον

,
 σε μεγαλυνομεν
 Θεο το κε η ηελπι ι ις πα
 αν των των Χριστι α ανων σκεπε
 φρου ρει φυυλαττε ε ε ε του ους ελ πι
 ι ζοντας ει εις Σε εν νο ομωσκια
 και γραμμα τι τυ υπονκα τι ιδωμεεν οι
 πι ιστοι παν αρσεν το την μη τραν δι α
 νοι οι γο ον α γιον Θεω δι ο πρωτο ο το
 κον Λο ο γον Πατρος α να αρχου Υι ον
 πρωτο το κου μενον Μητρι α πει
 ραν δρω με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον.

ᾠχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάση τῇ γῇ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα, σὲ καὶ μεσίτην ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.

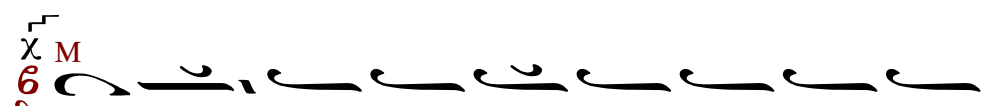

 μεις α α αυ του Σοι πρε ε ε ε πει υ

 υ μνοος τω Θε ε ω ω

Σπιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

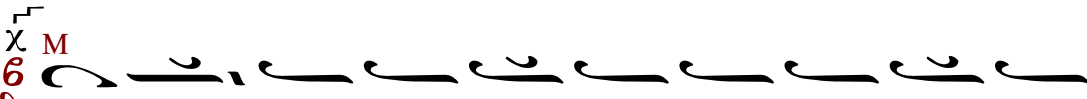
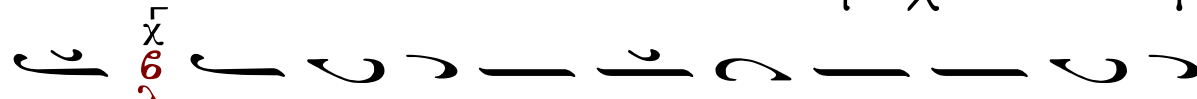
στιχ. 
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

 να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα

 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

 του

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου
 διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις
 Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ
 ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν,
 φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διὸ σε
 μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου,
 τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

^χ₆^λ ^Μ 
 Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
^χ₆^λ 
 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
^χ₆^λ 
 και κι θα ρα ⁶_λ

Ἀδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ
 Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις
 τε· ἐν αῖς ἡξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα
 γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν
 πολυμήχανον, διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία
 ἀγάλλεται, ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν
 πανσόφων δογμάτων σου.

ΣΤΙΧ. ^χ₆^λ ^Μ 
 Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
^χ₆^λ 
 και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις
^χ₆^λ 
 και ορ γα νω ⁶_λ

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς
 νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ
 οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα,
 ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ

ἔνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος
 ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω
 Χρυσόστομος.

ΣΤΙΧ.

^χ_λ ^Μ
 6

Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

^Μ
 6
 ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα

^χ
 6
 λοις α λα λαγμου πα σα πνο η αι νε σα

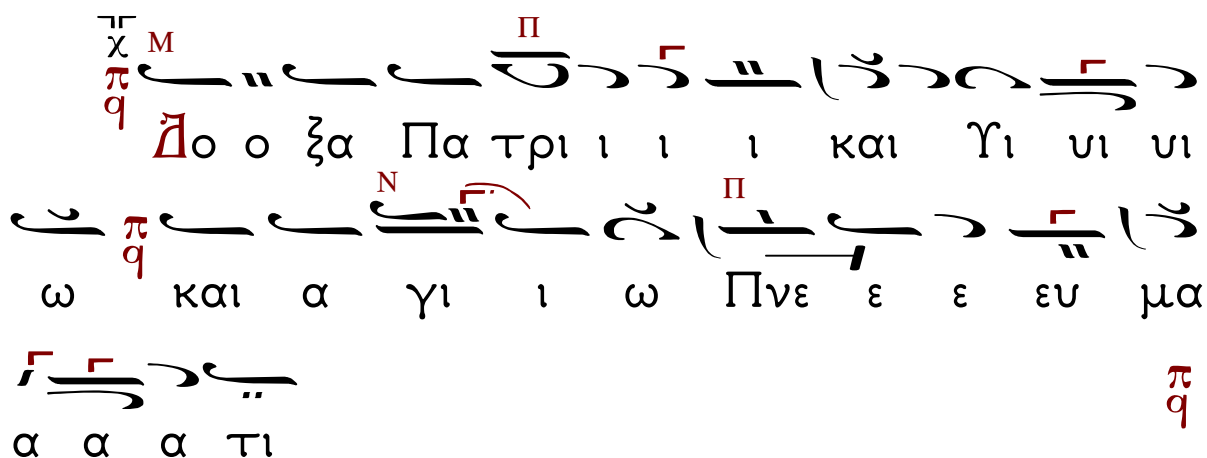
α τω τον Κυ ριον

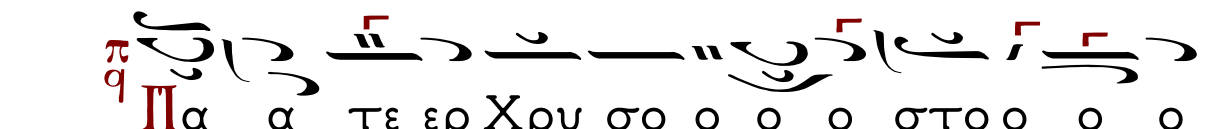
6
 λ

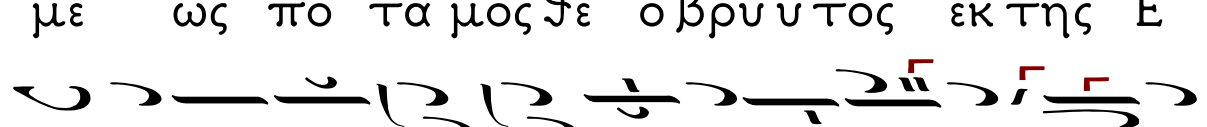
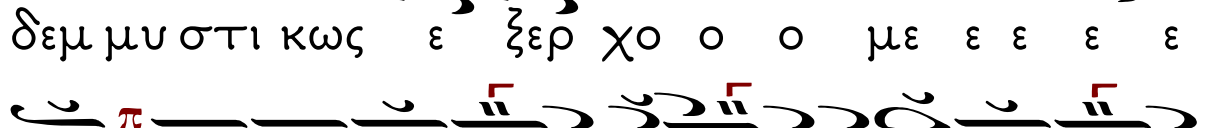
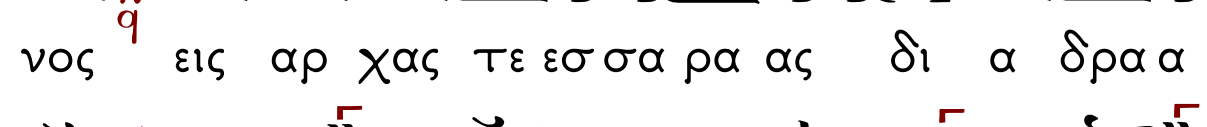
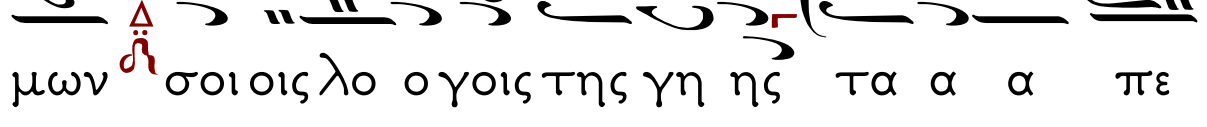
Κόσμον ὡς βασίλειον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν
 λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ
 σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς
 λόγοις τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην
 καὶ θεῖαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου,
 μεγαλοφώνως κραυγάζουσα, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε,
 σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δοξασπικόν.

Ἦχος ᾠ Πα


 Δο ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι υι
 ω και α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
 α α α τι


 Πα α τε ερ Χρυ σο ο ο ο στο ο ο

 με ως πο τα μος θε ο βρυ υτος εκ της Ε

 δεμ μυ στι κως ε ζερ χο ο ο με ε ε ε ε

 νος εις αρ χας τε εσ σα ρα ας δι α δρα α

 μων σοι ο ις λο ο γοις της γη ης τα α α πε

 ε ρα α α τα παν τα πι στον κα τηρ δε ευ

 σας τη πα γ χρυ υ σω δι δα α σκα λι ι ι ι

α α α α σου δι ο την ε πα νο ο δον
 σου των θει ειων λειει ψα α ανων η μιν
 σα φω ω ως πο ο λι το γρα α φη η η η
 η σας πρε σβε ε ευ ει εις σω θη η ναι
 αι τας ψυ υ χας Ι ω ω α αν νη τω ω ω ω ν
 α νυ υ μνου ν των σε ε

^χ₆^λ ^B 
Και νυν και α ει ει και εις τους αι

 ⁶_λ
 ω νας των αι ω νων α μην

⁶_λ ^B 
Εκ παν τοι οι ων κιν δυ υ νων τους


 δου ου λους σου φυ λατ τε ευ λο γη με νη Θε

 ⁶_λ ^Δ 
 ο το κε ι να σε δο ξα ζω μεν ^B  την ελ

 ⁶_λ
 πι δα των ψυχων ημων

Δοξολογία ἦχος δ'.

Ἦχος ᾠδῆς

Δο ο ξα σοι τω δει ζαν τι το φως δο ξα
 εν υ ψι στοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη
 εν αν θρω ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου
 δο ξαν
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
 νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευ μα 6
λ

^B
6 λ **Κ**υ ρι ε ο Θε ος ^Δ
ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ

τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου 6
λ

^B
6 λ **Π**ρο σδε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ
ο

κα θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας 6
λ

^B
6 λ **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ
Ι η σους Χρι στος εις δο

ζαν Θε ου Πατροσαμην 6
λ

Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω 6
λ

Σε και αι νε εσωτο ο νο μα α σου εις τον 6
λ

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω 6
λ

νος 6
λ

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η 6
λ

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη 6
λ

ναι η μας 6
λ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των 6
λ

πα τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο 6
λ

ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω 6
λ


6
λ

νας α μην

M
6
λ

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

B
6
λ

η μας κα θα περ ηλ πι σα με νε πι σε

B
6
λ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο ον

(τρίς)
6
λ

με τα δι και ω μα τας σου

B
M
Δ
+
6
λ

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

Δ
6
λ

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

B
Δ
6
λ

ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με ι ασαι

Δ
6
λ

την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

B
6
λ

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

Δ
6
λ

ζον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τισυει ει ο Θε ος μου 6
λ

^B
6
λ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
δ εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως 6
λ

^B
6
λ **Πα** ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^B
6
λ **Ἄ** γι ος ο Θε ος ^Δ
δ **Α** γι ος Ι

σχυ ρος ^Δ
δ **Α** γι ος α θα να τος ε λε η σον η

ς (τρίς) 6
λ
μας

^B
6
λ **Δ** ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
δ και α γι ω

Πνευ μα τι 6
λ

^B
6
λ **Κ** αι νυν και α ει ^Δ
δ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην 6
λ

⁶_λ ⁶_λ ^B ⁶_λ
 Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας

Ἀσματικόν.

⁷_λ ⁶_λ ^B ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος
 Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος
 Ἄ α γι ι ος Α α θα α α α να
 α α α τος ^Δ ^B ε ε λε η σο ον η η μα ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἦχος πλ. δ'.

^χ
^Γ
^Δ **Η** του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος

^Δ
^q εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε

φω τι ι σεν ^Γ
^Δ α φι λαρ γυ ρι ας τω κο

σμη θη σαυ ρους εν α πε θε το ^Δ
^q το υ ψος

η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει

ξεν ^Γ
^Δ αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι

ω αν νη Χρυ σο στο με ^Δ
^q πρε σβευ ε τω Λο γω

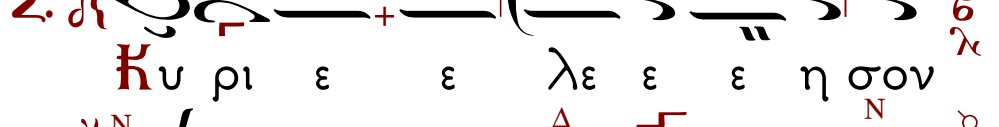
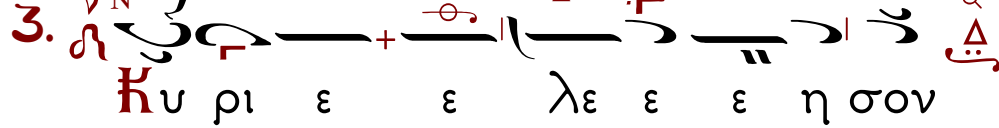
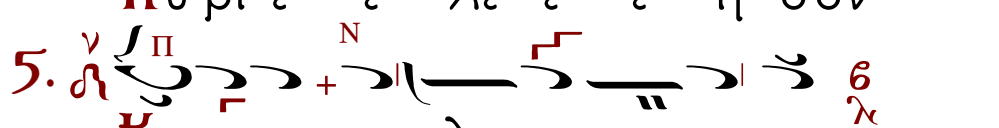
Χρι στω τω Θε ω ^Δ
^q σω θη ναι τας ψυ υ χας η

μω ω ω ω ω ω ^Γ
^Δ

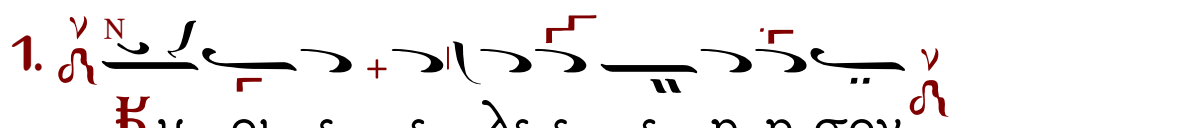
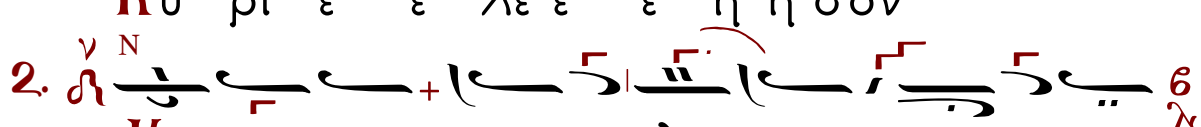
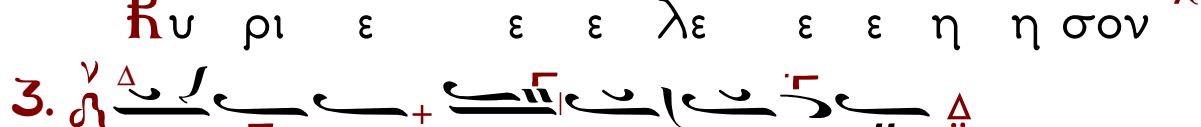
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λ' ἁ Νῆ

1. 
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. 
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. 
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. 
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. 
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. 
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

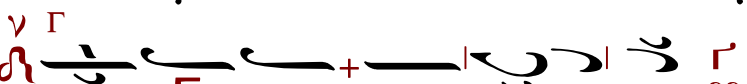
ΕΤΕΡΑ

1. 
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. 
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. 
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ 
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. ^ν ^N 
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. ^ν ^N 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

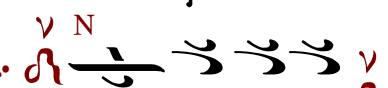
7. ^ν ^Γ 
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. ^ν ^{Δ-Θ} 
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. ^ν ^Δ 
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. ^ν ^N 
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. ^ν ^N 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. ^ν ^N 
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'

ᾠδὴ Δι'

Ἄ

μη η̅ ην

Στίχ. α' **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η̅ μας

Στίχ. β' **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

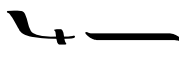
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Ἀ+  

τερ σωσον η̅μας

Σπ̅χ. γ'   

Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θ̅ρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντων δε σπο̅ζει

Τ̅αις πρε σβει αις της Θε ο το̅κου Σω

Ἀ+  

τερ σωσον η̅μας

Σπ̅χ. δ'   

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το̅πω

της δε σπο̅τει ας αυ του

Τ̅αις πρε σβει αις της Θε ο το̅κου Σω

Ἀ+  

τερ σωσον η̅μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'

Ἄμνη ἡν
Σπῆχ. α' Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρι
ον αἰνεσὼ Κυριον ἐν τη ζωῇ μου
ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

Ὦ σὸν ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἀγγελοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ
ψαλλόντας σοὶ ἀλλήλου ἰα

Σπῆχ. β' Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κω β βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

^Δ ^M ^Γ ^Δ
ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπ^χ. δ^ν. ^Δ ^χ
Βασιλευσει Κυριος εις τον

^Δ ^χ
αι ωνα ο Θεος σου Σιων ^χ εις γε νε

^Δ
αν και γε νε αν

^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
Ωσον ημας Υι ε Θεου ο εν

^B ^Γ ^M ^Γ ^Δ
Αγι ι ι ο ις θ αυ μα στο ο ο ο ος

^Δ ^M ^Γ ^Δ
ψαλλοντας σοι αλληλουι α

^Δ ^χ ^M
Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

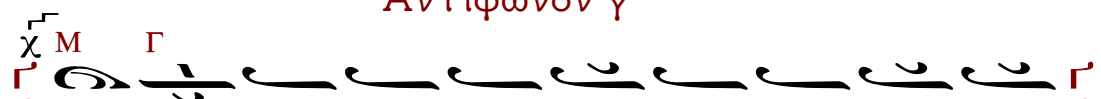
^χ
ω Πνευμα τι

^Δ ^χ ^M ^Γ ^Δ ^B ^Γ
και νυν και α ει και εις τους αι αι

^Δ
ω νας των αι αι ω νων Α μην

^M
 Ο ^Δμο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρ χων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη η ναι
^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^Δ
 πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σεν
^M
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^N
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^M
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^M
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ'


 Το στο μα μου λα λη σει σο φι αν

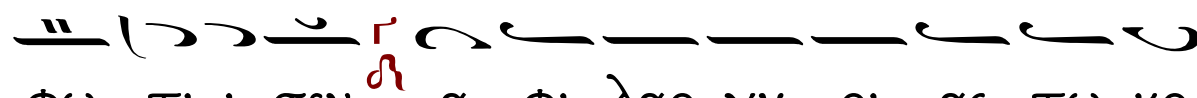
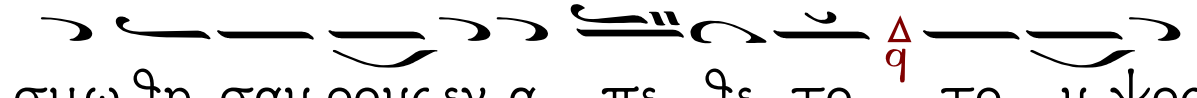
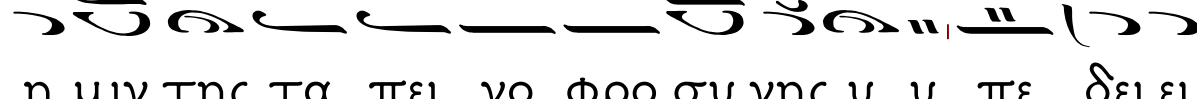
 και η με λε τη της καρ δι ας μου συ νε

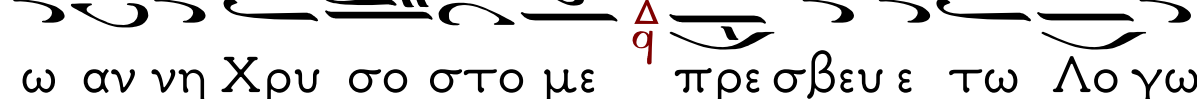
 σιν

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

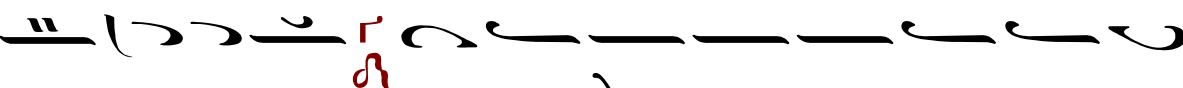
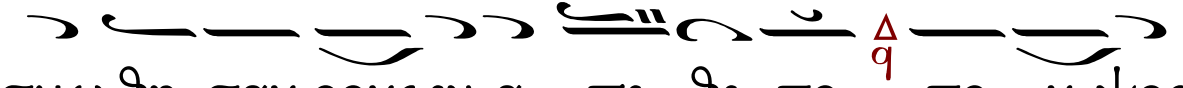
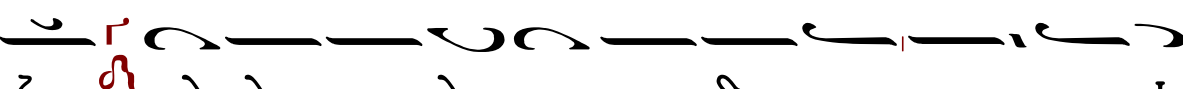
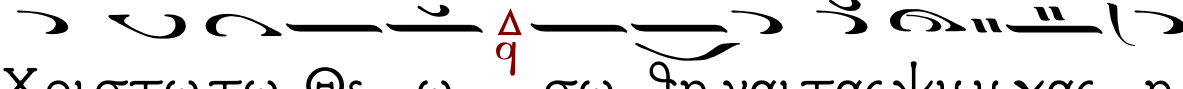

 Η του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος

 εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε

 φω τι ι σεν α φι λαρ γυ ρι ας τω κο

 σμω θη σαυ ρους εν α πε θε το το υ ψος

 η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει

 ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι

 ω αν νη Χρυ σο στο με πρε σβευ ε τω Λο γω

Χριστω τω Θεω σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ωω ω ω ω ων

Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

^Γ_Α  **Η** του στο μα τος σου κα θα περ πυρ σος
^Δ₉  εκ λαμ ψα σα χα ρις την οι κου με νην ε ε
 φω τι ι σεν ^Γ_Α α φι λαρ γυ ρι ας τω κο
 σμω θη σαυ ρους εν α πε θε το ^Δ₉ το υ ψος
 η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε δει ει
 ξεν ^Γ_Α αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων πα τερ Ι
 ω αν νη Χρυ σο στο με ^Δ₉ πρε σβευ ε τω Λο γω
 Χρι στω τω Θε ω ^Δ₉ σω θη ναι τας ψυ υ χας η
 η μων ^Γ_Α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα

$\overline{\pi\chi}$
 $\overline{\pi\eta}$
Ο μη τραν παρθε νι κην α γι α σας τω
 το κω σου Δ και χει ει ρας του Συ με ων
 ευ λο γη η σας ως ε πρεπε $\overline{\pi\eta}$ προ φθασας
 και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος $\overline{\pi\eta}$ αλλ
 ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το πο λι τευ
 μα Δ και κρα ται αι ω στον βα σι λεις ους η γα
 πη η σας Δ ο μο νος φι λα αν θρω ω πο ο $\overline{\pi\eta}$
 ος $\overline{\pi\eta}$

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ.

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη
τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **7:26-28, 8:1-2**

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς,
ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν
γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην,
ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ
λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν
ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν
ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς
ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν
αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς
λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς
σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ
οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος β'.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα
αὐτοῦ.

Ἑκτασις. $\frac{9}{\chi} - \frac{1}{\eta}$



π_q^Π

Εἰς μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Δ

π_q^Σ

Δ

π_q^M

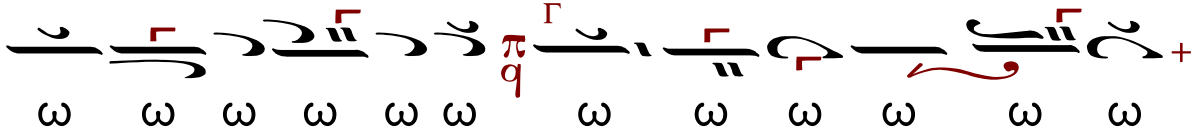
π_q^Π

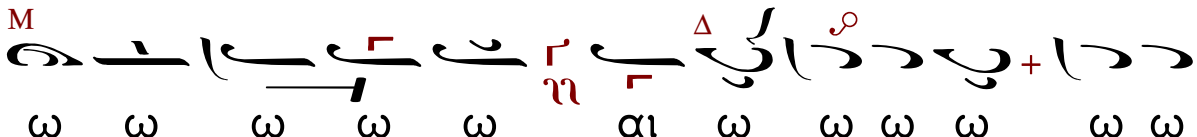
ο ο ο εἰ εἰ εἰς μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο σϋ

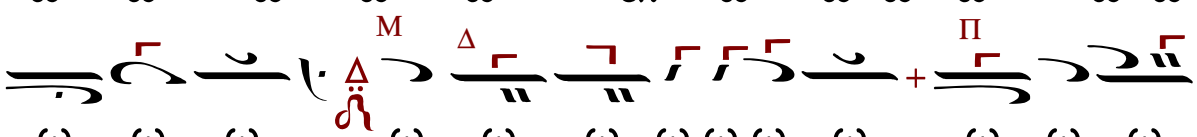
M

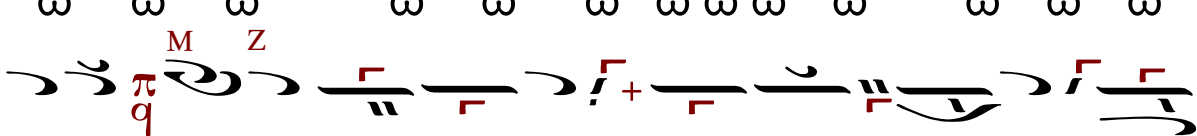
π_q^Π

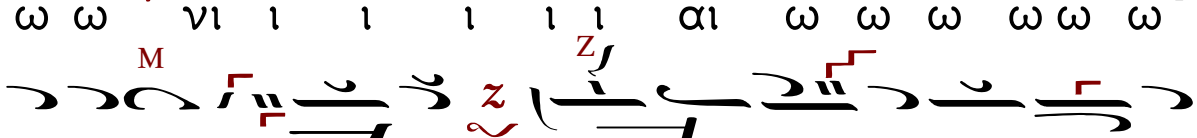
υ υ νο ο ο ο ο ο ον αι ω ω ω ω

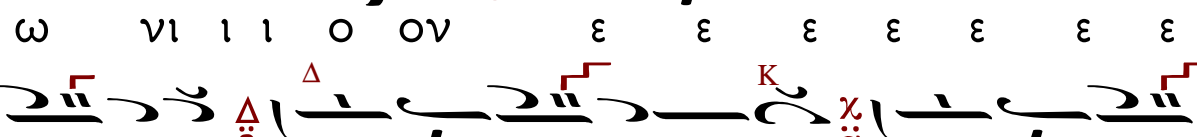

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω


 ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω


 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω


 ω ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

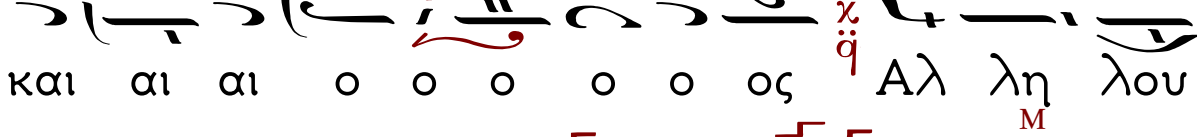

 ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

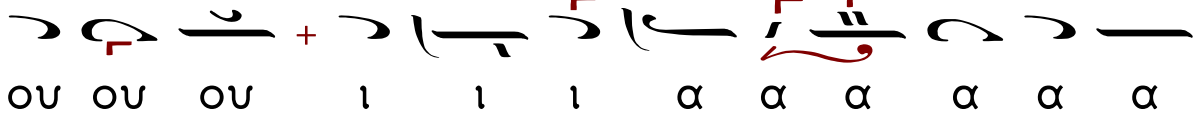

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε


 ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι ι


 και αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου


 ου ου ου ι ι ι α α α α α α


 α α α



Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

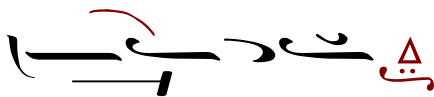

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λα
 βομεεν Πνευμα εἰπουρα αἰνιον ευρομεν
 πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνοῦντες αὐτὴν γὰρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσε εἰ εἰ εἰ εἰ εν

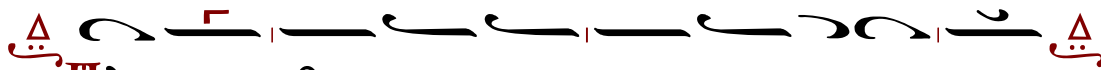
Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος  Δι

 **Ἄ** μην α μην α μην εἰς α φε σιν

 α μαρ τι ων και εἰς ζω ην την αι

 ω ω νι ον

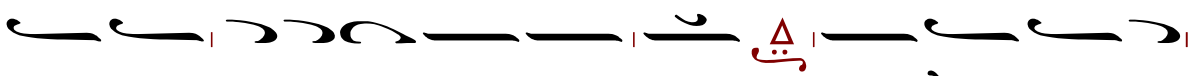
 **Π**ληρω θη τω το στο μα η μων

 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω

 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος  Δι

 ^Γ ^Μ               
Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
                 
ου ευ λο γη με νο α πο του νυν και ε
                 
ως του αι ω νος
                
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
                 
γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του
                 
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

               
Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
                 
α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
                 
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.